

Изборном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду

**ИЗВЕШТАЈ О КАНДИДАТИМА КОЈИ СУ СЕ ПРИЈАВИЛИ НА КОНКУРС ЗА
ДОЦЕНТА ЗА УЖУ НАУЧНУ ОБЛАСТ ОПШТА КЊИЖЕВНОСТ, ПРЕДМЕТ
ПРЕГЛЕД ОПШТЕ КЊИЖЕВНОСТИ**

На основу Одлуке бр. 1679/1 Изборног већа Филолошког факултета Универзитета у Београду, на VII електронској седници одржаној 26. априла 2021. године, образована је Комисија за писање извештаја за избор доцента за ужу научну област Општа књижевност, предмет Преглед опште књижевности, у саставу:

др Драган Стојановић, професор емеритус, Филолошки факултет Универзитета у Београду, председник комисије

Ужа научна област: Наука о књижевности

Избор у звање: 18.6.2014.

др Слађана Јаћимовић, редовни професор, Учитељски факултет Универзитета у Београду

Ужа научна област: Увод у тумачење књижевности

Избор у звање: 20.6.2018.

др Весна Елез, ванредни професор, Филолошки факултет Универзитета у Београду

Ужа научна област: Општа књижевност

Избор у звање: 14.7.2016.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3584/20, од 16.12.2020. године, прихваћен је први тужбени захтев тужиље Оливере Жижовић из Београда и поништена је одлука Већа научних области друштвено-хуманистичких наука Универзитета у Београду 02 бр. 61202-6142/2-16 од 29.11.2016. којом је кандидат др Предраг Мирчетић изабран у звање доцента за ужу научну област Општа књижевност, на Филолошком факултету Универзитета у Београду. Истом пресудом су тужени – Универзитет у Београду и Филолошки факултет – обавезни да понове поступак избора у звање доцента за ужу научну област Општа књижевност.

Како је Апелациони суд прихватио први тужбени захтев Оливере Жижовић – да се понови поступак избора у звање доцента, а одбацио евентуални тужбени захтев за поништавањем конкурса, као што је одбацио и захтев да се поново распише конкурс, то је Факултет дужан да понови поступак избора у звање доцента, без поништавања конкурса, односно без расписивања новог конкурса. Нова комисија је у обавези да поново размотри све пријаве које су приспеле на конкурс објављен у листу Политика, бр. 36603, од 5.10.2015, и сачини реферат на основу тада приспеле документације и приложених радова, и по тада важећој регулативи.

Комисија Већу подноси следећи извештај:

На конкурс су се пријавили следећи кандидати:

др Оливера Жижеввић, бр. пријаве 2347/1

др Немања Митровић, бр. пријаве 2392/1

др Предраг Мирчетић, бр. пријаве 2397/1

1. Др ОЛИВЕРА (Срећко) ЖИЖОВИЋ (8. јул 1976, Горњи Милановац), **број пријаве 2347/1**

1. Биографија кандидата

Образовање

На Катедри за општу књижевност и теорију књижевности Филолошког факултета Универзитета у Београду уписала је студије школске 1995/96. године и на њој дипломирала 2003. са просечном оценом 8,13. Постдипломске (магистарске) студије завршила је са просечном оценом, 9,75. Магистарски рад „Гротеска у романима *Петроград* Андреја Белог и *Завист* Јурија Ољеше“ одбранила је 2008. године. Докторску дисертацију „Функција и значај снова у делима Фјодора Достојевског (*Сан смешног човека*), Михаила Булгакова (*Мајстор и Маргарита*) и Томаса Мана (*Јосиф и његова браћа*)“ одбранила је 2012. године.

Завршила је трогодишњу едукацију (2008–2011) из дубинске психологије и анализе снова код др Ивана Настовића.

Завршила Земунску гимназију у Београду (Природно-математички смер)

Говори енглески и руски (боравак у Москви 1994. 1996. и 2000. г).

Радно искуство

-од 26. 09. 2012. запослена као доцент на Државном универзитету у Новом Пазару, Вука Караџића бб, Нови Пазар

-од 17.02. 2009. запослена као асистент на Државном универзитету у Новом Пазару

-од 16.07. 2007. до 16.02. 2009. године запослена у банци *Societe Generale*, Београд (одељење Гаранција и акредитива, радно место: *Trade Service Officer*)

-од 01.05. 2002. до 15.07.2007. године *office manager* и инокоресподент (приватна спољно-трговинска фирма)

Професионална каријера

Асистент (2009–2012), затим доцент за ужу научну област Општа књижевност и теорија књижевности на Државном универзитету у Новом Пазару (Департман за филолошке науке, Студијски програм: Српска књижевност и језик, предмети: Општа књижевност I, II и III и Књижевне теорије 20. века). Држала је предавања и вежбе из предмета Теорија књижевности I и II, у звању асистента и вежбе из Књижевних жанрова и Креативног писања. Израдила је програм Општа књижевност I, II, III и IV, акредитован 2015. године (проширење предавања на четири семестра).

Менторство мастер радова: укупно четири урађена и два у изради.

Чланство у комисијама мастер радова: укупно тринаест.

На Државном универзитету у Новом Пазару не постоје докторске студије из Науке о књижевности, па стога ни менторства докторских радова.

Остале професионалне активности од значаја: од 2003. пише приказе у културним или књижевним додацима дневних листова *Политика*, *Вечерње новости* и *Данас*, сарађује на *Трећем програму* Радио Београда. Тренутно руководи Центром за дубинску психологију и анализу снова др Иван Настовић. Учествовала је у низу телевизијских и радио емисија, трибина и јавних предавања.

Научни скупови:

1. „Визија вечног женског у поеми *Три сусрета* Владимира Соловјова“, *Симболизам у свом и нашем времену*, Филолошки факултет Универзитета у Београду, Београд, 2–3. октобар 2015 [учешће по позиву]. **2.** „Женско и мушко начело у роману *Касандра* Кристе Волф“, *Сусрет култура*, Филозофски факултет Универзитета у Новом Саду, Нови Сад, 1–2. децембар 2014 [рад је на рецензији]. **3.** „Ремизовљево сагледавање снова у стваралаштву Ивана Тургенева“, *Часопис Руски архив (1928–1937) и култура руске емиграције у Краљевини СХС/Југославији*, Институт за књижевност и уметност, Београд, 24–25. новембар 2014 [рад позитивно рецензиран и одобрен за штампу]. **4.** „Касандрина истина“, *Компаративна књижевност: теорија, тумачење, перспективе*, Филолошки факултет Универзитета у Београду, Београд, 24–26 октобар 2014 [рад позитивно рецензиран и одобрен за штампу]. **5.** Међународни научни скуп *Културе, нације, аутофикције (Cultures, nations, autofictions)*, Филолошки факултет Универзитета у Београду / Agence universitaire de la Francophonie, Београд, 5–6. октобар 2013 [објављен рад]. **6.** „Психотерапија и тумачење снова у књижевности“, *Психотерапија и менталитет – Први конгрес психотерапеута Србије*, 27–29. октобар 2011 [штампан у изводу]. **7.** *Међународна научна конференција Античка књижевност у словенским књижевностима*, Филолошки факултет Универзитета у Београду, Београд, 2–4. 12. 2010 [објављен рад].

2. Подаци о објављеним радовима

Др Оливера Жижовић је у конкурсној документацији приложила биографију, списак објављених радова, примерке објављених монографија и фотокопије објављених радова, као и фотокопије два приказа њених књига.

Библиографија радова после избора у звање доцента на Државном универзитету у Новом Пазару:

1. *Снови и индивидуација: „Јосиф и његова браћа“ Томаса Мана*, Службени гласник, Београд, 2013 (стр. 221) **M42 - 5**
2. *Снови Михаила Булгакова*, Федон, Београд, 2013 (стр. 303) **M42- 5**
3. *Живи лик истине Ф. М. Достојевског „Сан смешног човека“*, Конрас, Београд, 2013 (стр. 189) **M42- 5**
4. „Поетика снова: Ониричко као поетолошки и антрополошки проблем“, *Зборник за славистику Матице српске*, бр. 87, Матица српска, Нови Сад, 2015, стр. 299–304 [приказ књиге *Oniričko kao poetološki i antropološki problem*, ur. Živa Benčić i Dunja Fališevac, Zagreb: Disput, 2012].
5. „Живот као метафора – аутобиографски роман Виктора Шкловског *Зоо или писма о не љубави*“, *Penser l'autofiction : perspectives comparatistes / Преиспитивања: аутофикција у*

фокусу компаратистике, Филолошки факултет, Београд, 2014, стр. 175–184 [рад са научног скупа штампан у целини] **M33 - 1**

6. „Прекомерност самозаваравања“, *Зборник за славистику Матице српске*, бр. 85, Матица српска, Нови Сад, 2014, стр. 232–235 [приказ књиге Јасмине Ахметагић *Књига о Достојевском: болест прекомерног сазнања*, Дерета, Београд, 2013].

7. „Филигранско стваралаштво Драгана Стојановића: једно читање романа *Уредник од искуства*“ (први део), *Свеске*, Панчево, 2014, бр. 111, стр. 74–81; (други део), *Свеске*, Панчево, 2014, бр. 113, стр. 42–47. **M53 – 1**

8. „Сан Густава Ашенбаха у приповеци *Смрт у Венецији* Томаса Мана“, *Књижевна историја*, Институт за књижевност и уметност, Београд, 2013, бр. 149. стр. 121–133. **M24 - 4**

9. „Магија речи у приповеци Момчила Настасијевића *Запис о даровима моје рођаке Марије*“, *Poznańskie Studia Slawistyczne*, 4. Poznań 2013, Adam Mickiewicz University Press, pp. 221–236. **M51-3**

10. „Тумачење *Сна смешног човека* Ф. М. Достојевског“, *Зборник за славистику Матице српске*, бр. 82, Матица српска, Нови Сад, 2012, стр. 19–39. **M51 - 3**

11. „Проблем могућности и оправданости тумачења литерарних снова“, *Књижевна историја*, Институт за књижевност и уметност, Београд, 2012, бр. 147. стр. 455–467. **M24 - 4**

12. „Снови Понтија Пилата у роману Михаила Булгакова *Мајстор и Маргарита*“, *Источник*, Београд, година XXI, бр. 81–82, 2012, стр. 113–137.

13. „Јосифови ‘библијски снови’ у роману Томаса Мана *Јосиф и његова браћа*“, *Повеља*, Краљево, 2, 2012, стр. 110–121.

Библиографија радова пре избора у звање доцента на Државном универзитету у Новом Пазару:

1. *Поетика и психологија гротеске*, Задужбина Андрејевић, Београд, 2009 (стр. 106) **M42 - 5**

2. „Парадоксална природа приповедних стратегија“, *Летопис матице српске*, Матица српска, Нови Сад, април–мај 2012, књ. 489, св. 4–5, стр. 792–797 [приказ књиге Тање Поповић *Стратегије приповедања*].

3. „Апулејев *Златни магарац* и Булгаковљев *Мајстор и Маргарита* – метаморфоза Луција и Ивана Бездомног“, *Антички код у словенским књижевностима*, Филолошки факултет, Београд, 2011, стр. 113–129 [рад са научног скупа штампан у целини]. **M33 - 1**

4. „Бројање до три (о драмама Милорада Павића)“, *Летопис Матице српске*, Матица српска, Нови Сад, год. 180, књ. 473, св. 3 (март, 2004), стр. 394–405. **недоступна категоризација**

5. „Употреба гротеске у Рилкеовом роману *Записи Малтеа Лауридса Бригеа*“, *Књижевна историја*, Институт за књижевност и уметност, Београд, 2003, бр. 120–121, стр. 495–501 **недоступна категоризација**

(прештампано одлуком уредништва у *Зборник у част Александра Петрова*, Институт за књижевност и уметност, Београд, 2004)

ИЗВЕШТАЈ КОМИСИЈЕ О РАДОВИМА ДР ОЛИВЕРЕ ЖИЖОВИЋ

Књиге др Оливере Жижовић

1. *Снови и индивидуација: „Јосиф и његова браћа“ Томаса Мана, Службени гласник, Београд, 2013, стр. 221.*

(рецензенти: др Иван Настовић, др Драган Стојановић)

ISBN 978-86-519-1749-6

UDK 821.112.2.09-31 Ман Т.

82.09:159.963.3

COBISS.SR-ID 200948748

О Мановој тетраологији *Јосиф и његова браћа* писано је на српском мало. Осим неке врсте књижевне критике од пре Другог светског рата из пера Пере Слијепчевића, писане док дело није било ни завршено, и студије Радомана Кордића, рађене према неупотребљивом преводу *Легенда о Јосипу* („Отокар Кершовани“, 1960), те студије „Свечани час приповести“ у књизи Драгана Стојановића *Парадоксални класик Томас Ман* (Завод за уџбенике 1997, објављеној под истим насловом и као посебна књига, Досије, 2018), до појаве књиге Оливере Жижовић није било текстова на које би се читаоци овог можда најважнијег Мановог дела могли упутити.

Ман је, завршивши свој познати роман *Чаробни брег*, објављен 1924, наишао на Гетеову белешку у којој вајмарски класик каже како у Старом завету постоји дивна прича о младом Јосифу, највољенијем Јаковљевом сину, која би могла одлично послужити као сижејна грађа за опширан роман. Ман је, у следећих 16 година, у Немачкој и у емиграцији, доиста и написао тај роман, приповедајући нашироко о томе како је то с Јосифом и његовом браћом „заиста било“, више пута истичући у својим аутопоетичким и другим текстовима да је ту реч о „психологизацији мита“. За то је, наравно, било најважније приказати Јосифово тумачење познатог сна, о којем понешто знају и они који никад нису читали ни овај роман ни Библију, о „седам дебелих и седам мршавих крава“. Фараон, захваљујући овом, пародијски исприповеданом Јосифовом тумачењу свог сна, уздиже Јосифа на највиши државни положај, и читалац, уз виšekратно Маново указивање на штурост библијског извештаја, сазнаје у роману „праву истину“ о ономе о чему се у Књизи постања говори укратко.

Примењујући јунговску дубинскопсихолошку методу у тумачењу овог, као и других снова у роману, што је за разумевање романа неопходно, Оливера Жижовић даје оригиналну анализу овог романа и, што посебно ваља подвући, води рачуна о разликовању снова „стварних“ јунака, о којима говори Библија, који ипак постоје за читаоца само захваљујући ономе што сазнаје уз текста Библије, дакле, као такви, већ и сами као јунаци неке „приче“, и јунака романа, као јунака књижевноуметничке, притом пародијски дестабилизоване романескне творевине. Својом анализом се Оливера Жижовић издваја међу свим оним ауторима који су се у тумачењу књижевних дела користили фројдовски схваћеном психоаналитичким методом, као и од оних, малобројних тумача, који су писали из угла Јунгове дубинске психологије. То не важи само за ауторе који су писали на српском језику, већ и за највећи број оних који су писали на немачком. То је утолико важније што је, као што је речено, Ман упорно понављао своју формулацију о „психологизирању мита“, дакле поступку којим се руководио да би мотивисао оно што је

у Библији само поменуто или није ни поменуто, па тражи да буде сада, код њега, „допуњено“, а што онда захтева, разуме се, и одговарајући интерпретативни приступ.

2. *Снови Михаила Булгакова*, Федон, Београд, 2013, стр. 303.

(рецензенти: др Иван Настовић, др Драган Стојановић)

ISBN 978-86-86525-50-5

UDK 821.161.1.09 Булгаков М. А.

159.963.3

COBISS.SR-ID 200611596

Иако познати Булгаковљев роман има мото из Гетеовог *Фауста*, он се само условно може сврстати у романе који се базирају на фаустовском мотиву, какав познајемо из дуге традиције, још из Лутерових времена. Кад је реч о Спасењу, а посебно о Спасењу уметника у вечности, Булгаков нуди своје специфично решење. Да би се оно разумело, потребно је и одговарајуће читање, односно разумевање и тумачење, како историјске стварности у СССР-у тог доба, тако и библијског извештаја о Исусовој судбини у Јудеји, коју Булгаков на свој начин преосмишљава. Овде је, поред тога, и заједно с тим, реч о томе како изгледа кад „ђаво“ дође у Стаљинову Москву тридесетих година прошлог века, и каква је, у Мајсторовом роману, тада написаном, била заиста Исусова судбина и шта је одређивало његов стварни однос с Понтијем Пилатом. Утолико је било могуће говорити о неканонском схватању ове приче и „петом јеванђељу“, чиме се славистичка литература о Булгакову много пута бавила. Оно што издваја књигу Оливере Жижовић у тумачењима чувеног Булгаковљевог дела, јесте тумачење снова самог Понтија Пилата, у Мајсторовом роману у роману, као и снова других јунака, житеља Москве, у „стварности“ романа, што чини сувишним многобројне расправе о томе да ли је роман завршен, да ли је Булгаков оставио за собом различите верзије краја романа, које се међусобно не могу усагласити итд. Показује се, наиме, да је роман, ако се чита из угла међусобног значењског осветљавања снова, у различитим фикционалним равнима дела, завршен и савршено логично конципиран и уметнички остварен. Утолико се приступ *Мајстору и Маргарити* Оливере Жижовић може истаћи као изузетан, а њени налази сагледани као незаобилазни, не само у славистичкој литератури.

3. *Живи лик истине Ф. М. Достојевског: „Сан смешног човека“*

Конрас, Београд, 2013, стр. 189.

(рецензенти: др Тања Поповић, др Драган Стојановић)

ISBN 978-86-7552-057-3

UDK 821.161.1.09-32 Достојевски Ф. М.

82.0:159.964.2

159.963.3

COBISS.SR-ID 196767756

Већ сам наслов овог дела Достојевског указује на то како га треба читати, наиме као приказ „сна“. Између *Злих духа*, с почетка седамдесетих година деветнаестог века, који говори о нововековном нихилизму, не на последњем месту кроз лик Николаја Ставрогина, који живи с осећањем или, другачије речено, с посебном егзистенцијалном диспозицијом која подразумева да би најбоље било да уопште ништа не постоји, и архетипског сна јунака *Сна смешног човека*, постоји битна веза управо у томе што се, местимично и дословно поновљеним формулацијама, говори о том и таквом осећању, тој и таквој егзистенцијалној диспозицији, односно о неизбежном продору зла у људску историју и појединачне егзистенције књижевних јунака. Тиме је остварена „копча“ са великим финалом опуса Достојевског у *Браћи Карамазовима*, чије конципирање је у време објављивања *Сна смешног човека*, по свему судећи, већ у току. Књигу Оливере Жижовић

треба читати као важно разјашњење те „копче“, у целини позног стваралаштва Достојевског, али и као дело које је занимљиво само по себи.

Радови др Оливере Жижовић

1. „Сан Густава Ашенбаха у приповеци *Смрт у Венецији* Томаса Мана“

У чувеној приповеци Томаса Мана *Смрт у Венецији* главни јунак, књижевник Густав Ашенбах, сања архетипски сан чије је порекло у колективном несвесном. Одговарајућа анализа показује да, осим индивидуалног, Ашенбахов сан има и колективни смисао, који се односи како на његову појединачну судбину сневача, тако и на општа друштвено-историјска збивања. Показано је како Ашенбах, који живи у складу са „аполонијским“ принципом, како га је схватао Фридрих Ниче, подлеже провали „дионизијског“, запретаног у њему. Притом, захваљујући описаном сну, постаје видљива и митолошка раван овог процеса. Лична судбина јунака, односно његов психолошки профил, антиципирају општа, колективна дешавања. Смрт јунака, као и смрт која се шири Венецијом, симболично наговештавају много шири и разорнији процес, који ће се испољити и кулминирати током Првог светског рата, дакле само две године по објављивању *Смрти у Венецији*. Баханалијска поворка, која је опустошила и уништила Ашенбахов живот, односно културне и духовне вредности у њему, ратним насиљем ће на колективном плану савладати духовни отпор и опустошити и уништити културу европског живота.

2. „Проблем могућности и оправданости тумачења литерарних снови“

У раду се разматрају најпре Фројдов а потом и Јунгов приступ сновима, с акцентом на примену њихових метода на тумачење књижевних снови. Разматрају се Фројдов допринос тумачењу литерарних снови и метода коју је понудио као замену за слободне асоцијације. Посебно је сагледан Јунгов допринос тумачењу архетипских снови: важност тумачења сна на нивоу субјекта, уважавања каузалности и финалности сна и увођење методе објективне амплификације, као и Јунгово битно другачије схватање симбола од оног које је понудио Фројд.

Отклањају се и недоумице око методолошке оправданости тумачења литерарних снови и указује на неопходност да они буду протумачени, уколико су написани на основу ониричког искуства и познавања језика и природе снови, односно уколико су израз несвесних садржаја. При томе се посебно има у виду уважавање контекста у ком се сан јавља, то јест значај поштовања чињенице да је реч о сну књижевног лика.

2. „Магија речи у приповеци Момчила Настасијевића 'Запис о даровима моје рођаке Марије'“

У раду се разматра значај магије речи у приповеци Момчила Настасијевића *Запис о даровима моје рођаке Марије*. Крајња амбивалентност манифестовања речи у овој приповеци размотрена је из перспективе веровања у снагу речи-клетве, последњих речи неког ко умире и гажења дате речи, али и из перспективе Маријиног веровања у реч која избавља и спасава, односно њене вере у Бога-Логоса, чији долазак очекује. Маријина и

рођакова судбина сагледана је и из дубинско-психолошке перспективе, као прича о Маријином суочавању са индивидуалном и колективном Сенком, како је схвата К. Г. Јунг, и рођаковој преплављености несвесним садржајима и заточености у фамилијарну Сенку. Осим снаге речи-клетве и магијског веровања у њу, у догађајима важну улогу играју и непоштовање туђе речи, појачано чињеницом да је посреди последња воља самртнице, као и кршење дате речи (лажно заклињање), што се такође показује као кобно. Док Марија спознаје зло у себи и свету, и кроз патњу и страдање открива своју светлу страну, па доживљава просветљење, рођак, пошто чује причу о њој, почиње да се идентификује са мртвом Маријом, не успевајући да се супротстави датим садржајима и креативно се са њима избори.

3. „Живот као метафора – аутобиографски роман Виктора Шкловског *Зoo или писма не о љубави*“

Аутобиографски роман *Зoo или писма не о љубави* Виктор Шкловски је написао током свог једногодишњег емигрантског боравка у Берлину, где га је први пут и објавио 1923. године. Тражећи најадекватнију форму у коју ће сместити животни „материјал“, Шкловски се определио за роман у писмима, инсистирајући на *уметничкој обради* животног – аутобиографског и биографског материјала. Шкловски, међутим, не жели да истакне да је свако писање о себи својеврсна фикција, нити да сугерише да *сумња* у сопствени идентитет и његову „ухватљивост“, на шта претежно упућују данашњи аутобиографски романи, већ, напротив, жели да *потврди* сопствени идентитет. Стога су *теоријски* ставови Виктора Шкловског, као кључне фигуре руског формализма, који су *практично* примењени у овом *роману*, најважнија потврда ауторовог идентитета. У раду се разматра начин на који је животни „материјал“ у аутобиографском епистоларном роману Виктора Шкловског *Зoo или писма не о љубави* транспонован у уметничку структуру, чиме су у књижевној *пракси* водећег руског формалисте потврђени његови *теоријски* ставови. Када се сагледају тридесет писама „не о љубави“ и предговор првом, берлинском издању књиге (из 1923), уочава се доминацију књижевних поступака чијом применом уметност „побеђује“ живот, док анализа предговора за лењинградско и московско издање (из 1924. и 1963), као и једне белешке из 1965. године, који чине саставне делове романа, сведочи о животу који је „победио“ уметност и навео Виктора Шкловског да се одрекне некадашњег себе и важног дела свог идентитета, мада не и истинске љубави, којој је и као седамдесетогодишњак остао веран. Роман на креативан начин сведочи о теорији и пракси руског формализма, при чему стицајем личних и историјских околности постаје и сведочанство о борби која се водила између живота и уметности, и то не у књижевном тексту већ у свакодневном животу многобројних уметника, научника и интелектуалаца у Совјетском Савезу, за шта је судбина Виктора Шкловског постала својеврсна метафора.

4. „Апулејев *Златни магарац* и Булгаковљев *Мајстор и Маргарита* – метаморфоза Луција и Ивана Бездомног“

У раду се испитује дијалошки однос *Мајстора и Маргарите* и Апулејевог *Златног магараца*, тако што су предочене метаморфозе Апулејевог Луција и Булгаковљевог Ивана Бездомног-Понирјова. Прича о Луцију као и сиче о Ивану Бездомном-Понирјову у Булгаковљевом *Мајстору и Маргарити* показују, поред бројних, подразумеваних разлика, и значајне, не само мотивске и тематске, већ и сичејне и структуралне сличности. Обе приче следе сродан, а у неким аспектима и истоветан образац, по коме ови књижевни јунаци досежу свој унутрашњи преображај. Њихови путеви су метафорични и засновани на митској симболици, чиме добијају архетипску, универзалну димензију, која се налази

иза профаних и баналних аспеката догађаја о којима се приповеда. Луције и Иван, наиме, свако на свом животном путу и на свој начин, симболично умиру, прошавши кроз интензиван бол, патњу, страдање и „ропство“, да би се потом изнова родили и били иницирани у живот који се одвија на вишем нивоу, а у којем су им доступне до тада скривене и непознате тајне и вечне, архетипске истине.

Оливера Жижовић има велико искуство у раду са студентима, како у настави, тако и у менторству завршних радова и учешћу у комисијама за одбрану завршних радова на мастер академским студијама.

Менторства на мастер студијама:

1. Мерима Мехмедбашић, *Проблем трагичног јунака у Еурипидовом „Хиполиту“ и Расиновој „Федри“* председник комисије доц. др Предраг Јашовић, члан комисије доц. др Александра Попин, ментор доц. др Оливера Жижовић /рад одбрањен 17.12.2014/
2. Ајла Тртовац, *Шекспиров и Јонесков „Макбет“ у дијалогу* председник комисије доц. др Предраг Јашовић, члан комисије доц. др Александра Попин, ментор доц. др Оливера Жижовић /рад одбрањен 17.12.2014/
3. Зехра Хакић, *Немачка и руска редакција „Епа о Гилгамешу“ – сукоб интерпретација* – председник комисије доц. др Предраг Јашовић, члан комисије доц. др Александра Попин, ментор доц. др Оливера Жижовић /рад одбрањен 08.10.2014/
4. Ирма Муратовић, *Упоредо читање Еурипидове драме Медеја и романа Кристе Волф „Медеја. Гласови“* - председник комисије доц. др Александра Попин, члан комисије доц. др Надија Реброња, ментор доц. др Оливера Жижовић /рад одбрањен 04.04. 2015 /

Менторства радова који су у изради:

1. Зинета Садаковић, *Мотив самоубиства у „Кроткој“, „Злим дусима“ и „Идиоту“ Ф. М. Достојевског*, рад пријављен у септембру 2014.
2. Анела Рецовић, *Мотив лудила у Шекспировом „Хамлету“ и „Краљу Лиру“*, рад пријављен у јулу 2013.

Чланство у комисијама мастер радова:

Оливера Жижовић је била члан у 13 комисија за одбрану мастер радова.

3. Испуњеност услова за избор у звање доцента

Др Оливера Жижовић има укупно 37 бодова, од чега 31 после последњег избора у звање. Објавила је 2 рада у научним часописима међународног значаја после последњег избора у звање (М24-8 бодова); 3 рада у научним часописима националног значаја после последњег избора у звање (М51-6 бодова, М53-1); има 1 рад са међународног скупа објављен у целини после последњег избора (М33-1); 1 рад са међународног скупа објављен у целини пре последњег избора (М33-1); 3 објављене монографије од последњег избора (М42-15 бодова); 1 објављену монографију пре последњег избора (М42-5 бодова). Одбранила је докторску дисертацију, има научни степен доктора наука, 6 година искуства у настави и успешног рада са студентима, била је 4 пута ментор завршних радова на мастер академским студијама, док су још 2 мастер рада под њеним менторством у изради у време конкурса; 13 пута била је члан комисије за одбрану завршног рада на мастер академским студијама. Њен континуирани научноистраживачки и наставни рад, као и све наведене референце,

доказују да Оливера Жижовић у потпуности испуњава све критеријуме за избор у звање доцента прописане Критеријумима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду који су важили од 12. фебруара 2015. године и били на снази у време расписивања конкурса.

2. Др НЕМАЊА (Зоран) МИТРОВИЋ (2. октобра 1980, Зворник), број пријаве 2392/1

1. Биографија кандидата

Образовање

На Катедри за општу књижевност и теорију књижевности Филолошког факултета Универзитета у Београду уписао студије школске 1999/2000. године, где је дипломирао 2007. са просечном оценом 8,94. Дипломске (мастер) студије из комуникологије завршио је на Факултету за медије и комуникације (Универзитет Сингидунум, Београд) са просечном оценом 10,00. Одбранио је дипломски рад под насловом „Представљање непредстављивог: узвишено у делима Канта и Лиотара“ 2009. године. Био је стипендиста Центра за модерну мисао у Абердину током докторских студија. Докторску дисертацију „The (Im)Possibility of Literature as the Possibility of Ethics“ одбранио 2014. године у The Centre for Modern Thought, на Универзитету у Абердину, чиме је стекао звање доктора филозофије (област Модерна мисао). Говори енглески и француски.

Професионална каријера

Од 2011. до 2013. асистент у School of Language and Literature, Универзитет у Абердину. Од 2014. асистент на Факултету за медије и комуникације (Универзитет Сингидунум, Београд) и The European Graduate School, Saas Fee (Швајцарска), где је ментор студентима мастер академских студија. На Факултету за медије и комуникације Универзитета Сингидунум у Београду држи курсеве „Филм и мишљење“, „Екранска култура“, „Слика и насиље“, „Страх и криза“ и „Од постмодерног до постхуманог“, асистент је на дипломским и мастер академским студијама.

Остале професионалне активности од значаја: писао за електронску страницу *Бетон* (2006–2009), дневни лист *Данас* и портал *E-novine*. Био је хонорарни сарадник на Трећем програму Радио Београда 2003–2004, уредник за књижевност и теорију књижевности 2007–2009. и 2015. године. Са Светланом Гавриловић организовао је циклусе предавања „О меланхолији“ (2013–2014) и „О забораву“ (2015) у Културном центру Београда.

Научни скупови и јавна предавања: 1. „О забораву непамтљивог: Бланшо и Хајдегер“, циклус предавања *О забораву*, Културни центар Београда, 2015. 2. „Морис Бланшо и Маргерит Дирас: Заједница љубавника“, *Компаративна књижевност: теорија, тумачења, перспективе*, Филолошки факултет, Београд, 2014 (објављено у изводу) 3. „Књижевност и меланхолија: о једном сусрету Алена-Фурнијеа“, Серија предавања *О меланхолији*, Културни центар Београда, 2015. 4. „Encountering the Imaginary“, Seminar on Image, The Centre for Modern Thought, Aberdeen, 2013. 5. „Истина као *aletheia* у Селинцеровој причи *Bringing no Presents, Just Pasts*“, Народна библиотека Србије, Београд, 2012. 6. „Смрт и умирање у *Декартовој смрти* Радомира Константиновића и у *Танкој црвеној линији* Теренса Мелика“, Workshop at the University of Vienna, Vienna, 2012.

2. Подаци о објављеним радовима

Др Немања Митровић је у конкурсној документацији приложио биографију и библиографију радова. Кандидат није приложио ниједну потврду уредништва да ће необјављени радови бити објављени како је назначено у библиографији, нити је приложио рукописе необјављених радова.

Библиографија радова после последњег избора на Факултету за медије и комуникације на Универзитету Сингидунум у Београду:

Нема објављених радова у датом периоду.

Библиографија радова пре последњег избора на Факултету за медије и комуникације на Универзитету Сингидунум у Београду:

1. „Паралелизам књижевности и историографије у невидљивим делима Пјера Менара и Стјуарта Гринчра“, *Одјек*, том 62, број 1, Сарајево, 2009, стр. 9–14. **недоступна категоризација**
2. „Логика суплемента“, *Књижевна историја*, том 40, бр. 134–135, Београд, 2008, стр. 257–272. **M24 -4**
3. „Постмодернистичка расправа о лудилу и Сервантесов *Дон Кихот*“, *Тхт*, бр. 3–4, Београд, 2004, стр. 5–10.

3. Испуњеност услова за избор у звање доцента

ИЗВЕШТАЈ КОМИСИЈЕ О РАДОВИМА ДР НЕМАЊЕ МИТРОВИЋА

Комисија не може даље разматрати пријаву др Немање Митровића, будући да кандидат није испунио први формални и прописани услов самог конкурса и важећих Критеријума за стицање звања доцента на Универзитету у Београду. Наиме, кандидат није приложио нострификовану инострану високошколску исправу, диплому доктора наука стечену у иностранству. Поред наведеног, др Немања Митровић нема ни минимални број објављених радова у научним, односно стручним публикацијама које прописује наведени правилник. Напоследку, др Немања Митровић није доставио примерак докторске дисертације у конкурсној документацији. Сходно наведеном, Комисија констатује да Немања Митровић не испуњава минималне критеријуме за избор у звање доцента.

3. Др ПРЕДРАГ (Стево) МИРЧЕТИЋ (1. септембар 1978, Београд), број пријаве 2397/1

1. Биографија кандидата

Образовање

Школске 1997/1998. године уписао студије на Катедри за општу књижевност и теорију књижевности на Филолошком факултету Универзитета у Београду, где је и дипломирао 2006. године са просечном оценом 9,13. Докторске студије је уписао на истом факултету (Модул књижевност) 2009. године и завршио са просечном оценом 9,88. Докторску дисертацију „Схватање уметности у критичким огледима и приказивање уметности у прози Оскара Вајлда“ одбранио је у јуну 2015. Положио је испите из прве две године студија на Катедри за италијански језик и књижевност на Филолошком факултету Универзитета у Београду.

Професионална каријера

Хонорарни сарадник (2007–2009), затим и асистент (реизабран 2012) на Катедри за општу књижевност и теорију књижевности Филолошког факултета Универзитета у Београду (асистира на предмету Преглед опште књижевности 1 и 2, као и на курсевима Данте, Италијански еп, Дискурс модерне драме и Постмодерна проза: Еко, Калвино, Табуки). Био је уредник рубрике „Адаптација“ у *Студентском часопису за књижевност и теорију књижевности txt* (2003–2008).

Научни скупови: 1. излагање „Постмодернистички поступци у роману С. Селенића *Убиство с предумишљајем*“ на 45. Међународном научном састанку слависта у Вукове дане, Филолошки факултет Универзитета у Београду, Београд, 17–20. септембра 2015; 2. реферат „Intertextuality in the Novel *The Picture of Dorian Gray*“ на 1. Међународној конференцији *English Language, Literature, Teaching and Translation Studies (1st CELLTTS)* у Сарајеву, 18-19 септембра 2015; 3. „Peščanik Reporting on Pride Parade in Belgrade (2009–2014)“, *Representation of Gender Minority Groups in Media: Serbia, Montenegro and Macedonia*, Regional conference, 30–31 May 2015, Faculty of Media and Communications, Belgrade, Serbia (штампан у изводу). 4. Међународна научна конференција *Античка књижевност у словенским књижевностима*, Филолошки факултет Универзитета у Београду, Београд, 2–4. 12. 2010.

2. Подаци о објављеним радовима

Др Предраг Мирчетић је у конкурсној документацији приложио биографију, библиографију радова, фотокопије објављених радова, фотокопије излагања на научним скуповима и потврде о учешћу на њима, као и три необјављена рада са потврдама уредника о прихватању за штампу. Приложио је и потврде издавача о прихватању за штампу необјављених монографија: *3+3, есеји о драми, позоришту и филму и Е(сте)тика Оскара Вајлда*. Те монографије нису објављене до краја изборне процедуре која је окончана 29.11.2016. године.

Библиографија радова после реизбора у звање асистента на Филолошком факултету Универзитета у Београду:

1. „Брехтов *Verfremdungseffekt* vs. романтичарска иронија Ф. Шлегела“, *Анали Филолошког Факултета* (потврда уредника у прилогу да излази у броју 27, свесци 2, за 2015. годину) **M51 – 3**
2. „*Allegra o lenta: un'altra lettura del romanzo di Italo Calvino Se una notte d'inverno un viaggiatore*“, *Italica Belgradensia* (потврда уредника у прилогу да ће бити објављен у 2. броју за 2015. годину на италијанском језику) **M53 – 1**
3. „Ђавољи адвокат тасманијског ђавола: Вајлд о Ванрајту“, *Свеске*, бр. 116, јун 2015, стр. 45–52. **M53 – 1**
4. „Однос књижевности и стварности у погледу истине код Платона, Аристотела и Цицерона“, *Свеске*, бр. 115, март 2015, стр. 75–82. **M 53 – 1**
5. „Blue Blanche & Janet Named Jasmine“, *Радови Филозофског факултета Универзитета у Источном Сарајеву* (потврда уредника у прилогу да ће бити објављен у броју 17/1 за 2015. годину)

Овај рад није доступан у наведеној публикацији:

6. "Pešcanik Reporting on Pride Parade in Belgrade (2009–2014)", *Representation of Gender Minority Groups in Media: Serbia, Montenegro and Macedonia*, Regional conference, 30–31 May 2015, Faculty of Media and Communications, Belgrade, Serbia (излагање са међународне конференције штампано у изводу) **M34 – 0,5**

Пре реизбора у звање асистента на Филолошком факултету Универзитета у Београду:

1. „Платоново учење о души у песмама В. П. Диса и Л. Костића“, *Антички код у словенским књижевностима*, прир. Корнелија Ичин и Тања Поповић, Филолошки факултет, Београд, 2011, стр. 187–195 (у целини објављен рад са међународног научног скупа) **M33 - 1**

2. „Делови божанског оговарања“, *Београдски књижевни часопис*, бр. 14, Београд, 2009, стр. 207–211 [приказ романа Владимира Пиштала *Тесла, портрет међу маскама*]

3. „Бошова реалност“, *Txt: студентски часопис за књижевност и теорију књижевности*, бр. 3–4, Београд, 2004, стр. 92–98. [анализа „гротескног реализма“ Бошових слика *Страшни суд и Врт уживања*]

4. Са другима, сарадник Тањи Поповић у изради *Речника књижевни термина*, Логос Арт, Београд, 2007 (831 страна) **M47 – 0,5**

5. „Оскарровски златне урне“, *Txt: студентски часопис за књижевност и теорију књижевности*, бр. 1–2, Београд, 2003, стр. 75–76. [анализа Бекетовог комада *Игра* у режији Е. Мингеле]

Стручни преводи:

1. Кристофер Батлер: *Постмодернизам: сасвим кратак увод*, Службени гласник, Београд, 2012 (166 страна)

2. Ерик Харалсон: „Окретај завртња или ослобођена срца мале господе“, *Txt: студентски часопис за књижевност и теорију књижевности*, бр. 15–16, Београд, 2008, стр. 89–106.

3. Чарлс Е. Меј: „Стварност у модерној приповетки“, *Београдски књижевни часопис*, бр. 4, Београд, 2006, стр. 120–129.

4. Умберто Еко: „Будућност књиге“, *Београдски књижевни часопис*, бр. 3, Београд, 2006, стр. 169–180.

5. Ури Марголин: „Шта, када и како јесте лик у књижевној приповести“, *Txt: студентски часопис за књижевност и теорију књижевности*, бр. 7–8, Београд, 2005, стр. 50–60.

3. Испуњеност услова за избор у звање доцента

ИЗВЕШТАЈ КОМИСИЈЕ О РАДОВИМА ДР ПРЕДРАГА МИРЧЕТИЋА

Др Предраг Мирчетић има одбраћену докторску дисертацију, звање доктора наука и искуство у настави и раду са студентима. Пре реизбора сарађивао у изради лексикографске публикације националног значаја; има 4 објављена рада у научним часописима националног значаја, пре реизбора 1 стручни превод монографије; после

реизбора има 1 рад са међународног скупа објављен у изводу, пре реизбора 1 рад са међународног скупа објављен у целини.

У достављеној библиографији др Предрага Мирчетића погрешно су категоризовани водећи часопис националног значаја, *Анали Филолошког факултета* (M51), и *Italica Belgradensia*, научни часопис (M53), као часописи међународног значаја. Пошто нема ниједан рад објављен у часопису међународног значаја, Комисија констатује да др Предраг Мирчетић не испуњава минималне критеријуме за избор у звање доцента прописане тада важећим Критеријумима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду који су били на снази од 12. фебруара 2015. године. Између осталог, наведени Критеријуми прописују да кандидат мора имати најмање један рад објављен у научном часопису са SCI листе, односно у часописима са SSCI, ANCI, ERIH или листе престижних светских часописа за поједине научне области коју утврђује Универзитет на предлог факултета, или најмање два рада објављена у часопису међународног значаја верификованог посебном одлуком. Листу часописа међународног значаја верификованих посебном одлуком (M24) утврђује Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије. Ове листе су доступне на сајту Министарства. И пресудом Апелационог суда Гж1 3584/20 од 16.12.2020. године утврђено је да Предраг Мирчетић не испуњава овај услов, што га дисквалификује за избор у звање доцента. Сходно наведеном, Комисија не може ближе разматрати ни оцењивати приложене радове Предрага Мирчетића.

4. Закључак и предлог комисије

Сходно реченом, види се да од три пријављена кандидата само један, др Оливера Жижовић, испуњава услове за избор у звање доцента. Према томе, Комисија – у поновљеном поступку, налаженом правоснажном пресудом Апелационог суда Гж1 3584/20 од 16. 12. 2020. године – предлаже Наставно-научном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да др Оливеру Жижовић изабере у звање доцента за ужу научну област Општа књижевност, предмет Преглед опште књижевности, чиме се поступа по правоснажној пресуди Апелационог суда у Београду Гж1 3584/20 од 16.12.2020. године.

У Београду, 16. јуна 2021.

др Драган Стојановић, професор емеритус

др Слађана Јаћимовић, редовни професор

др Весна Елез, ванредни професор